

proračun za ceste v Sloveniji, katerega bomo gotovo tudi mi najpotrebnejši med potrebnimi deleži. Veliko mož je že zapustilo domači kraj in so šli kruh iskat v tuje kraje. Kdo bo pa pri nas delal? Obžalovati moramo le, da SLS ni že prej mogla stopiti v vlado, kajti ravno sedaj bi najbolj potrebovali doma zasluzka. Dve leti, zlasti zadnje, je bila skrajno slaba letina. Kmetje, na kojih domovih se še dozda nikoli ni kupovalo žito, ga morajo letos kupovati. Tu velja, kdor hitro da, dvakrat da. Kako prilično bi bilo za naše kraje ravno zdaj zaslužek pri cesti ali pa pri zgradbi železnice Rogatec-Krapina, do kam nimamo daleč na delo in zaslužek.

Sv. Florjan pri Rogatcu. Kljub temu, da so demokratije pri oblastnih volitvah tako žalostno pogoreli, se pri nas še vedno mahajajo ljudje, ki se čutijo v oblasti. Tako predvsem naš župan in oblastni poslanec Perkovič in njegov pomagač Pobežin. Ta zadnji se vedno čuti zmogljivega za razna kuratorska mesta pri osirotelih otrokih. Naj povemo širši javnosti en tak slučaj: Pred dobrim tednom je umrla v naši župniji neka vdova-gospodinja — mož njen pa 6 dni pred njo — ter zapustila 6 nedoraslih deklic in enega fantka. Komaj je zatisnila svoje oči za ta svet, se je že ta možakar potem županstva ponudil sodniji za varuha otrok, in ni še pokojna menda začela pol dneva na parah, že pride ta Pobežin z županom Perkovičem ter preišče vse shrambe na podstrešju iste hiše ter poizveduje pri otrokih po gotovem denarju. Ker je rajna mati pred smrtjo izrečno rekla, da tega noče imeti za varuha svojih otrok, ter je drugega poštenjaka izvolila, so sosed in sorodniki napravili primerne korake proti Pobežinu. Drugi dan po pogrebu, to je bilo 3. marca, sta bili obe ženski iz sosedne hiše pri osirotelih otrokih radi pomoči pri gospodinjstvu. Kar pride naenkrat tisti Pobežin, ki se je še vedno čutil v oblasti, ter je začel ženski iz hiše nagajati, ko je pa od njuji slišal, da bo meso njega drugi kurator odločen, se je zagnal z divjo jezo v eno žensko ter jo začel daviti. Gotovo bi se bilo kaj hudega zgodilo, ako bi ga ne bila druga ženska proč potegnila. Kako sedaj svojo jezo kuha, ker je prapadel pri kuratorstvu in kaj tuhta v svojem razjarjenem srcu, to nas dalje nič ne briga, a zelo nas je brigalo, da o tem izve tudi drugi svet izven »Santflorjanske doline pohujšanja«.

Mariborska porota.

Surov napad.

Dne 7. t. m. se je pričelo pred mariborskim okrožnim sodiščem zasedanje porote. Prvi se je zagovarjal radi napada in uboja Rupert Dokl iz Police pri Ljutomeru. Dne 14. novembra 1926 je na potu iz Ljutomera v Ščavnico napadel z nožem mimoidočega Ivana Trstenjaka, ga sunil v prsa in mu prebodel srce. Dokl se je vračal v družbi tovarišev Alojza Horvat in Ivana Bračko od vojaške priključitve v Ljutomeru. Med potjo so na več krajih pili, tako da so bili malo vnijeni. Ko so prišli iz gostilne Domiter na Plitvičkem vrhu, so srečali Ivana Trstenjaka, ki je bil znan kot eden najmirnejših in vgladnih fantov. Trstenjak je pozdravil najprej Bračka in Horvata, ki sta šla nekoliko spredaj z »dober večer« in nato še Dokla. Ta pa je s kletvico zgrabil za nož ter ga sunil nič hudega slutečemu Trstenjaku z vso močjo v prsa. Udarec je prebil rebro in nato srce in Trstenjak je v nekaj minutah izdihnil. Obtoženec je potem popolnoma mirno nadaljeval pot in ko je dohitel svoje tovariše, je mirno izjavil, da ga je Trstenjak »malo dregnil«, jaz sem mu pa gveral — ter kazal malo rano na nogi, čes, da ga je Trstenjak prvi napadel. Tudi pred poroto se je zagovarjal s silobranom, toda zagovor mu ni pomagal, bil je obsojen na štiri leta težke ječe.

Svojo ljubico je ubil.

Dne 8. marca je obravnavala porota precej zagoneten slučaj, ki je ostal nepojasnjen ter je bil obdolženec oproščen. Franc Pörs, posestniški sin iz Domanjševcev pri Murski Soboti je bil obdolžen, da je v noči od 21. na 22. decembra 1925 zadavil in oropal svojo ljubico Terezijo Sanc, katere se je hotel iznebiti. Sanc je v omenjeni noči v resnici izginila, ni pa dokazano kam in kako. Dne 11. julija 1926 so našli v bližini Pörsove hiše v Domanjševcih žensko okostje, katerega je naplavila voda ob povodnji. Sumili so, da so to ostanki izginule Terezije Sanc in zaprli so Pörsa kot njenega morilca. Ker pa mu krivde niso mogli dokazati, je bil oproščen.

Gospodarja ste okradle.

Dne 9. t. m. so se vršile kar štiri razprave. Prva sta se zagovarjala Magdalena Vuzem, dekla iz Svetincev in njen ljubimec Anton Kocmut iz Jančevega vrha. Oba sta se zagovarjala pred poroto v zimskem zasedanju, pa je bila razprava preložena. Drž. pravdnik ju dolži, da sta okradla Franca Rajšpa v Svetincih, pri katerem je Magdalena Vuzem služila za dekle. Rajšp je imel denar spravljen v omari v sobi. Dekla je to vedela ter se dogovorila s Kocmutom, da ukrade denar, kadar Rajšpa ne bo doma. Dne 8. oktobra leta 1926 se je Kocmut skrivil v svinjski hlev pri Rajšpu in na dogovorjeno znamenje je šel v izbo ter vlomil v omaro. Vzel je iz nje 11.300 Din in en samokres, nato pa je še dekla vzela iz omare 7000 Din. Denar sta skrila na podstrešju. Tatvino sta priznala.

Anton Kocmut in Magdalena Vuzem sta bila obsojena vsak na eno leto težke ječe. Radi družinskih razmer je bil del razprave tajen.

Poneverba v posojilnici.

Meseca novembra lanskega leta so prišli v St. Lovrencu na Dravskem polju na sled velikim sleparijam v tamošnji hranilnici in posojilnici, katere je izvršil tajnik posojilnice Ivan Pišlar. Zivel je dobro, ker je opravljal še službo organista ter je imel lepe dohodke. V letu 1926 pa je začel razkošno živeti, vozil se je na zabave v Maribor in Ptuj ter razmetaval denar, da je postalo to vodstvu hranilnice sumljivo. Odredilo je preiskavo, ki je ugotovila, da je poneveril Pišlar iz blagajne 10.000 Din, poleg tega pa si je prilastil denar, katerega so mu zaupale razne stranke, da ga vloži v hranilnico, skupno okrog 10.000 Din. Ko je Pišlar opazil, da so mu na sledu, je pobegnil v Maribor, odkoder je nameraval popihati preko meje v Avstrijo. Preje pa je še le hotel spraviti v denar svoje premičnine in zbirco ter je najel v Mariboru tovorni avto, da mu prepelje stvari v Maribor. To je pa pokazalo orožnikom pravo sled in Pišlar je bil kmalu na to v neki gostilni v Mariboru aretiran. Svoje dejanje je priznal. Ivan Pišlar je bil obsojen na dve in pol leti poostrene ječe in na povrnitev poneverjene vsote.

Pretepači.

Janez Štrukelj se je dne 30. septembra 1926 na kožuhovanju pri Sotlerjevih v Crešnjevcu pri Ljutomeru stregel s Friderikom Sloserjem. Obtoženec je izzival fante ter napadel Sloserja, ker je baje ta govoril, da je obtoženec tat. Udaril ga je po glavi z dletom ter mu izbil oko. Na tleh ležečega je še dalje obdeloval ter mu prizadel težke poškodbe. Zagovarja se s silobranom, ker ga je Sloser prvi udaril s palico. Štrukelj je bil obsojen na dve leti poostrene težke ječe.

Tatovi v tovarni.

Viljem Pukl in Vladimir Križanič, oba iz Maribora ste se zagovarjala radi tatvin v tovarni platna Lobl. Bila sta v tovarni uslužbena kot delavca. V družbi s še nekaterimi drugimi delavci sta v času od začetka junija 1926 do 7. septembra 1926 znosila iz tovarne ponoči 82 zavojev raznovrstnega platna. V tovarno so prihajali najprej skozi odprtino v plotu, pozneje pa je napravil Pukl vetrih za vrata. Platno so prevzemali razni razpečevalci

ter ga prodajali pod roko. Vodstvo tovarne tatvin sploh ni opazilo. Tatove je izsledila policija, kateri je postalo zanimivo razpečevanja tolike množine platna po mestu. Skupno je tovarna oškodovana za 24.000 Din. Pukl je obsojen na tri leta težke ječe. Njegov sokrivec Križanič je bil z ozirom na mladoletnost in z ozirom na to, ker je bil zapeljan, obsojen na šest mesecev težke ječe.

Smrtna obsodba.

Dne 10. marca je prišel v razpravo zločin, ki mu ga je težko najti primere. Zagovarjal se je posestnik Karol Šešerko iz Jančevega vrha pri Ptuj radi umora svoje žene Roze, katero je v noči od 21. na 22. septembra 1926 vrvel v Dravo na poti od Vurberga v Maribor. Obtožnica opisuje Šešerkov zločin kot dejanje, ki popolnoma zasluži smrtno kazen in tega mnenja so bili tudi vsi poslušalci. V obtožnici je bila naslikana strašna usoda poštene in zveste žene, ki je svojega moža ljubila iz celega srca, za to ljubezen in nesebičnost pa je bila od zverinskega moža poplačana s strašno surovostjo, zapostavljanjem, poniževanjem in nazadnje s smrtjo. Dejanje se je izvršilo takole:

V noči od 21. na 22. septembra 1926 je neznan kam izginila Roza Šešerko, posestnica na Grajenškaku pri Ptuj. Pet dni na to, dne 27. septembra 1926 so našli ljudje v strugi Drave niže Sv. Petra pri Mariboru neznanu truplo ženskega spola, ki je bilo naslednjega dne pokopano pri Sv. Petru. Med tem so orožniki nadaljevali z iskanjem Šešerkove in ko so čitali v listih, da je bilo najdeno v Dravi pri Sv. Petru žensko truplo, so si priskrbeli popis istega, ki je povsem odgovarjal osebnosti izginule Roze Šešerko. Ker je tudi ljudstvo govorilo, da je Roza spravil s sveta njen mož, je okrožno sodišče v Mariboru odredilo izkop trupa in poklicane priče so spoznale po raznih znakih na telesu in po obleki, da je truplo identično z izginulo Rozo. Mož je bil takoj zatem aretiran, izjavil pa je, da je šla žena najbrže sama v smrt.

Med tem so se pa kopicili za njegovo krivdo dokazi, katerih istinitost je sigurna. Ze življenje pokojne je dokaz, da je bil njen mož zmogel takega dejanja. Doživela je toliko trpljenja in gorja, da je bilo zadnje leto njenega življenja prava mučnica. Od moža, katerega je vdano in zvesto ljubila, je bila neprestano zaničevana in pretepana. Končno jo je pred tremi leti zapustil ter se preselil s svojo priležnico na svoje drugo posestvo. Tu in tam se je oglašil pri pravi ženi, ki je gospodarila z otroci na domu, toda samo zato, da jo je pretepel. Tudi njegova priležnica je čisto prišla z njim in oba sta pretepala ubogo ženo. Nazadnje ji je odvedel otroke, ki so ji bila edina uteha. Radi zlostavljanja žene je bil že opetovano kaznovan. Hotel se je poročiti s svojo priležnico, s katero je imel otroke. Na poti mu je stala žena in sklenil je, da se s silo oprosti zakonskih spon. Izjavil je že večkrat proti raznim ošebam, da bo ženo ubil in nekoč je prosil soseda celo za strup, da ga da ženi.

Končno si je zmisllil najpripravnejši način, da se iznebi žene, obenem pa odvrne sum od sebe. Pozval je ženo v usodni noči, da gresta v okolico Maribora gledat posestvo, katerega bo kupil ter da bosta tam živela zopet skupaj in skupaj gospodarila. Žena je bila vsa srečna, da se bo mož zopet izpametoval in ponoči sta na tistem odšla v smeri proti Mariboru. V bližini Sv. Petra je mož izvršil svoj peklenški načrt, sunil ženo v Dravo ter odšel nazaj proti domu. Neke priča ga je videla, da se je sam vračal, on pa to odločno zanika ter pravi, da je bil takrat doma. Značilno je tudi to, da je takoj istega dne, ko je žena izginila in tega še nihče ni vedel, sam krmil svinje na domu, kjer je žena gospodarila. Sigurno je vedel, da gospodinja ne bo več nazaj. Skoro izključeno je, da bi bila Roza Šešerko izvršila samomor, kakor trdi mož. Bila je globokoverna in ravno vera ji je pomagala junaško prenašati trpljenje in muke, kakor jih le malokdo pretrpi. Ženo grdi in pravi, da je bila vedno pijana, toda vse priče, celo njegova priležnica, ki je pokojnico zelo sovražila, to zanikuje, vsi jo slikajo kot vzor soproge in matere, ki tako žalostne usode ni zaslužila.

Porotniki so stavljena vprašanja soglasno potrdili, nakar je sodišče izreklo smrtno obsodbo.

Dva mednarodna vlomilca.

Dne 11. marca je porota obravnavala najbolj zanimiv slučaj tega zasedanja. Pred porotniki sta stala dva mednarodna vlomil-

MALA OZNANILA

Trgovski pomočnik meš. stroke star 19 let, zanesljiva moč, išče mesta na deželi ali v mestu, — prevzame tudi drugo slično službo. Ponudbe prosim na upravo lista pod »Trgovski pomočnik«. 323

Sprejme se 16 do 17 let star fant za poljska dela na posestvo proti hrani, obleki in plačilu. Vpraša se pri trgovcu J. Sirk, Maribor, Glavni trg. 334 2-1

Poštenega, razumnega, pridnega viničarja sprejmem takoj. Vladimir Vošnjak, Slov. Bistrica. 320

Učenec, star 14 let, ki bi imel veselje učiti se rezbarstva, odnosno podobarstva, se takoj sprejme. Jakob Golobič, kipar v Ljutomeru. 298

Malo posestvo. Krasno, v lepem kraju na deželi na Stajerskem, obstoječe iz hiše s tremi sobami, in gospodarskega poslopja, v bližini farne cerkve in okrajne ceste, vse v najboljšem stanju. Proda se radi odpotovanja takoj za ceno 30.000 Din. Naslov pod »resnost« pošto ležeče. Podčetrtak. Stajersko. 285

Posestvo 5 oralov, tričetrt ure od Maribora. Vinograd, njive, gozd, sadonosnik, se pod ugodnimi pogoji proda. Cena 90.000 dinarjev. Ferlic, Vinergraba, Maribor. 272

Kože divjačine, zimske (dec.—marec), verice, bele podlasice in druge kupuje po najvišjih cenah J. Ratej, Slov. Bistrica. 274

Piljuša! Zdravnik za piljučne bolezni dr. Karol Pečnik sprejme in ozdravlja bolne na piljučih v svojem zavodu (Anstalt) za piljučne bolezni na gori Jaina, občina Sečovo, pošta Rogaska Slatina. V gozd! Na gor! 280

ca, s kakršnimi imajo naša sodišča le redkokdaj opravka. Vlomilca podjelnost Josipa Ihringa, trgovca iz Budimpešte in njegovega pomočnika Stefana Szabo, trgovskega pomočnika iz Budimpešte, je že dovolj poznana iz časopisnih poročil.

Obdolženca sta madjarska državljana ter sta bila trgovska agenta v Budimpešti. Pri tem poslu sta se spoznala. Leta 1925 se je obema pričelo slabo goditi, bila sta brez posla in v decembru 1925 sta sklenila, da si z vlemi pridobita denar. Za svoje področje sta si izbrala našo državo, mence, da je pri nas policijska služba slabo razvita ter jima ne bo lahko priti na sled. Leta 1925 meseca decembra sta prekorčila državno mejo v Cakovcu. Tu sta si kupila nove legitimacije z napačnimi imeni, in sicer Szabo na ime Geze Farkoš in Ihring na ime Franca Seidl. V novi legitimaciji sta si nalepila svoji fotografiji. Iz Cakovca sta odpotovala v Ljubljano in tu pričela svojo vlomilsko karijero.

Zanimivo je, da sta ta dva madjarska brata imela najbolj piko na državne urade, posebno pa na šole. Tako sta vlomila decembra 1925 v humanistično gimnazijo v Ljubljani, v osnovno šolo na Cozjovi cesti, v državno realko, v deško meščansko šolo v Cankarjevi ulici, v osnovno šolo v Razlagovi ulici; potem v razna okrajna glavarstva in velika županstva na Hrvaškem itd.

Ko so jima postala tla v Jugoslaviji prevročna, sta se časno vrnila nazaj v Budimpešto in od tu napravila uspešne vlomilske ekspedije v Cehoslovaško in Rumunijo. Potem sta se vrnila nazaj v Jugoslavijo, komaj pa sta prišla v Novi Sad, so ju spoznali in aretirali dne 18. novembra 1926. Priznala sta vse vleme, katere jima obtožnica očita. Zanimivo je to, da je skušal Ihringa osvoboditi njegov brat, ki ga je prišel obiskat iz Budimpešte. Skušal mu je vtihotapiti v zapor v čevlje zašite pile in žage. Za ta poskus je bil obsojen na eno leto ječe.

Po daljši razpravi so porotniki vsa na nje stavljena vprašanja potrdili in je bil obsojen Ihring na 3 leta, Szabo pa na dve in pol leti težke ječe.

Ponarejevalci denarja zopet pred poroto.

Leta 1926 se je vršila v poletnem zasedanju mariborskega porotnega sodišča razprava proti ponarejevalcu denarja Juriju Potočniku in njegovim pomagačem Francu Rupniku in Matiji Svenšku. Jurij Potočnik je bil takrat obsojen na 20 let ječe, njegovi tovariši pa na manjše kazni. Najboljše je odrezal Franc Rupnik, ki je dobil samo 3 mesece ječe, dasi ga je obtožnica zelo obremenjevala. Rupnik je odrejeno kazen že presedel v preiskovalnem zaporu ter je bil po razglasitvi obsodbe izpuščen. Naselil se je v Mariboru ter nastopal zelo samozavestno. Casnikom, ki so poročali o njegovi obsodbi pred poroto, je grozil celo s tožbo.

Policija pa Rupnika kljub oprostilni razsodbi ni izpustila iz pred oči. Sumili so, da vendar ni tako nedolžen, kakor se dela. Sum se je izkazal kot upravičen. Policija je dobila v roke dokaze, da je bil pravzaprav Rupnik glavni zapeljevalec Potočnika, katerega je navajal k ponarejanju bankovcev ter mu kot spreten fotograf pomagal pri delu. Svoje ugotovitve je policija javila drž. pravdnistvu, ki je odredilo aretacijo Rupnika. Prišel je vnovič pred poroto.

Kot glavna priča bi moral nastopiti Jurij Potočnik, ki je bil lani radi ponarejanja bankovcev obsojen na 20 let ječe. Istega dne pa je Potočnik v ječi nenadoma umrl. Rupnik je radi tega zopet začel tajiti, dasi je poprej svojo krivdo deloma priznal. Vendar so bili dokazi tako tehtni, da je bila njegova usoda zapечатena. Na podlagi pravoreka porotnikov je bil Rupnik obsojen na 9 let težke ječe.

temu možu
vidi se
da nosi
Palma
potpetnike.

: Fran Strupi, Celje :

Vam priporoča svojo bogato zalogo steklene in pocelanstve posode, svetiljk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevezema vsakoršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Na drobno in na debelo. Na drobno in na debelo.

Zadružna gospodarska banka d. d.
Podružnica Maribor.

V lastni noveizgubljeni paleti. Aleksandrova cesta 6 pred frančiškansko cerkvijo.

Ispravite vse bankne posle najkulturneje. — Kvalitete obrestovanne vlog na knjižico in v vsakega računa.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.